

V zmysle ust. § 8, ods. 3, písm. d.) zákona o Slovenskej živnostenskej komore, „Predstavenstvo zvoláva zhromaždenie delegátov.“ Na konaní riadneho zhromaždenia delegátov Slovenskej živnostenskej komory došlo k prijatiu uznesenia č. 5/ZD/2015, ktorým bol G.. S. A., P. odvolaný z funkcie predsedu Slovenskej živnostenskej komory. Osvedčenie o priebehu zasadnutia Slovenskej živnostenskej komory, so sídlom Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina konaného dňa 06.02.2015 bola spísaná aj notárska zápisnica N 45/2015, NZ 3955/2015, NCRI 4082/2015. Odvolanie predsedu Slovenskej živnostenskej komory prebehlo v súlade so štatútom Slovenskej živnostenskej komory. Dňa 28.04.2015 sa konalo Zhromaždenie delegátov Slovenskej živnostenskej komory v AGRO inštitúte Nitra 26, Akademická 4, Nitra, na ktorom bol zvolený nový predseda Slovenskej živnostenskej komory a to Q. P. T. U.. Voľba predsedu bola vykonaná návrhom na vykonanie voľby predsedu SŽK a následným zvolením nového predsedu SŽK s odkazom na uznesenie č. 18/ZD/2015 a uznesenie č. 19/ZD/2015. Prijatými uzneseniami bola jednoznačne vyjadrená vôľa zhromaždenia delegátov SŽK so zvolením nového predsedu SŽK. Na fiktívnom „zhromaždení delegátov“ dňa 18.11.2015 mal byť za údajného „predsedu“ SŽK zvolený G.. U. F.. Tiež je nutné zdôrazniť, že p. G.. U. F. nie je a ani v čase konania „zhromaždenia“ nebol riadnym členom SŽK, pretože bol ku dňu 30.06.2015 v zmysle § 4 písm. e) v nadväznosti na § 5 ods. 2 písm. b) a článku 5.1 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na článok 7 ods. 2 písm. d) Štatútu SŽK vylúčený z členstva SŽK. Vzhľadom na to, že G.. U. F. nebol členom SŽK v čase konania „zhromaždenia“, nemohol byť ani zvolený za predsedu komory. Potrebné je zdôrazniť, že podľa § 8 ods. 3 písm. d) zákona č. 126/1998 Z.z. o SŽK, zhromaždenie delegátov SŽK zvoláva predstavenstvo SŽK, ktoré vyhotovuje zápisnicu o priebehu rokovania predstavenstva SŽK, o zvolaní zhromaždenia delegátov (čl. 4 Rokovacieho poriadku SŽK z 14.04.2011). Žiadna takáto zápisnica neexistuje. Je teda zrejmé, že išlo o samozvané „zhromaždenie delegátov“ resp., že o žiadne zhromaždenie delegátov SŽK sa v tomto prípade nejednalo. Vyššie uvedené stretnutie určitých osôb, ktoré sa konalo v priestoroch Spojenej školy na ul. Slančíkovej 2 v Nitre nie je v žiadnom prípade možné zo spomínaných dôvodov považovať za orgán Slovenskej živnostenskej komory a toto stretnutie ani v žiadnom prípade nemohlo robiť rozhodnutia, ktoré sú vyhradené práve a len orgánom SŽK. Preto nie je ani možné akokoľvek sa domáhať súdnou cestou vyslovenia neplatnosti úkonov tohto akože „zhromaždenia“. Je dôležité uviesť, že súčasné predstavenstvo ako aj predsedníčka SŽK považujú hore uvedené kvázi „zhromaždenie“ ako aj jeho výsledky zachytené v osvedčení o priebehu zasadnutia SŽK za ničotné, t.j. ako keby vôbec nenastali. V žiadnom prípade sa na tieto úkony nemôže hľadiť ako na prejav vôle SŽK smerujúci k vzniku, zániku alebo zmene tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Čo sa týka súčasného štatutárneho orgánu - predsedu Slovenskej živnostenskej komory uvádzame, že jediným predsedom Slovenskej živnostenskej komory je pani P. T. U., ktorá bola zvolená za predsedu Slovenskej živnostenskej komory dňa 28.04.2015 na zasadnutí zhromaždenia delegátov Slovenskej živnostenskej komory platne zvolená a je zapísaná v Živnostenskom registri ako štatutárny orgán.

Napriek skutočnosti, že nedošlo k riadnemu zvoleniu G.. U. F. za predsedu SŽK, tento vystupuje na verejnosti ako predseda SŽK. Konanie G.. U. F. spôsobuje právnu neistotu medzi členmi Slovenskej živnostenskej komory a ako také je zmätočné pre všetkých členov aj širokú verejnosť. Vzhľadom na to, že aj G.. S. A. sa po svojom odvolaní z funkcie predsedu SŽK ďalej bez akéhokoľvek oprávnenia prezentoval ako predseda SŽK, bol zo strany SŽK ako aj predsedníčky P. T. U. podaný na Okresnom súde Košice II návrh na vydanie predbežného opatrenia vo veci zdržania sa výkonu práva a povinností predsedu SŽK. Okresný súd Košice II nato vydal uznesenie zo dňa 29.07.2015 pod sp. zn. 20C/464/2015, ktorým nariadil G.. S. A., aby sa zdržal výkonu práv a povinností predsedu SŽK. Toto uznesenie bolo následne potvrdené uznesením Krajského súdu Košice zo dňa 12.10.2015 pod sp. zn. 2Co/464/2015. Stretnutie pod názvom „zhromaždenie delegátov“ v Nitre dňa 18.11.2015 bolo len účelovým krokom G.. S. A., aby mohol obísť vyššie spomenuté rozhodnutia Okresného súdu Košice II a Krajského súdu Košice a naďalej sa snažil konať v mene SŽK prostredníctvom svojej pravej ruky, ktorou je práve G.. U. F.. Tomuto nasvedčuje aj fakt, že zamestnankyni SŽK p. Y. X., ktorá zabezpečuje riadny výkon funkcie Úradu SŽK bol doručený list zo dňa 16.12.2015 označený ako „Opakované porušenie pracovnej disciplíny“ podpísaný G.. U. F. ako „predsedom“ SŽK. List bol síce podpísaný menom G.. U. F., avšak obálku listu vlastnoručne vypísal práve p. S. A. a tento ho podal na pošte Košice I. Je potrebné uviesť, že p. A. pôsobí v Košiciach a G.. U. F. vo Zvolene. Listom zo dňa 07.12.2015 ako neoprávnená osoba G.. U. F., ktorý k svojmu menu znovu uviedol aj funkciu „predseda SŽK“ vypovedal plnomocenstvo Advokátskej kancelárii JUDr. Róbert Hronček, s.r.o.. Plnomocenstvo bolo legitímne zvolenou predsedníčkou SŽK P. T. U. udelené Advokátskej kancelárii na zastupovanie SŽK v súdnych sporoch vedených na OS Žilina sp. zn. 1S/1/2015 a na OS Košice II sp. zn. 20C/464/2015 ako aj v iných

právných záležitostiach SŽK, ani táto výpoveď plnomocenstva nebola zo strany Advokátskej kancelárie akceptovaná, keďže sa jednalo o nulitný úkon. Na tom základe, že viaceré osoby boli zo strany G.. U. F. alebo G.. S. A. uvedené do omylu v tom, že tieto osoby neoprávnene konajú v mene SŽK a vystupujú, resp. vystupovali ako predsedovia SŽK, boli zo strany SŽK podané na Okresné prokuratúry podnety na preskúmanie, či konanie týchto osôb napĺňa znaky trestného činu podvodu.

Súd po preštudovaní predmetného návrhu, ktorý bol podaný pred podaním návrhu vo veci samej má za to, že ide o návrh podľa ustanovenia § 74 ods. 1 z.č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako „O.s.p.“) „Pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.“ Ako sa uvádza v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1.10.2005, sp. zn. 2 M Cdo 5/2005: „Predbežné opatrenie je samostatným právnym prostriedkom ochrany ohrozených, či porušených práv účastníkov, ktorý má dočasný charakter a je možné ho nariadiť tak pre dobu pred začatím konania vo veci samej, ako i pre dobu od podania žaloby vo veci samej až do právoplatného skončenia veci.“

Podľa ust. § 75 ods. 1 prvá veta O.s.p. „Predbežné opatrenie nariadi súd na návrh.“

Podľa ust. § 75 ods. 6 O.s.p. „Súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.“

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 3 O.s.p. „Súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania. Môže tiež určiť, že predbežné opatrenie bude trvať len po určený čas.“

Podľa ustanovenia § 76 ods. 4 O.s.p. „Ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.“

Primerane sa aplikuje aj ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p. „Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.“

Nariadením predbežného opatrenia ide o úpravu právnych pomerov, aj keď len predbežnú, pri ktorej treba zväžiť naliehavosť potreby a najmä dôsledky takého opatrenia. Dôvody na jeho nariadenie musia byť však osvedčené a musí ísť o potrebu naliehavú a dočasnú úpravu pomerov, teda takú úpravu pomerov účastníkov, ktorá neznesie odklad. Aj vtedy, ak sú inak splnené formálne predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov alebo tretích osôb.

V danom prípade ide o návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaného pred začatím konania vo veci samej. V takomto prípade, sa návrhu vyhovie len výnimočne, ako zhodne uvádza súdna prax a judikatúra (Uznesenie Ústavného súdu zo dňa 07.03.2012, sp. zn. II ÚS 3220/11). V týchto prípadoch miera osvedčenia a preukázania navrhovateľom tvrdených skutočností podstatných pre rozhodnutie o predbežnom opatrení sa musí posúdiť dôkladnejšie. Pre naplnenie uvedeného súd posudzoval merito konania vo veci samej, ktorým malo byť uloženie povinnosti odporcovi zdržať sa konania, ktorým by umožnil X. U. F. akýmkoľvek spôsobom disponovať s ktorýmkoľvek účtom navrhovateľa vedeným u odporcu. Súd má za to, že je potrebné v tomto konaní brať na zreteľ, že ide o povinnosť uloženie odporcovi - osobe, u ktorej sú na zmluvnom základe vedené bankové účty pre navrhovateľa. Podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predbežné opatrenie musí mať vždy vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je predmetom konania vo veci samej, teda jednou z podmienok na vydanie predbežného opatrenia na návrh účastníka je aj

vecná súvislosť medzi navrhovaným predbežným opatrením a právnym vzťahom, ktorý je alebo má byť predmetom konania vo veci samej. V merite veci sa navrhovateľ mieni domáhať splnenia povinnosti. Súd má pochybnosť o právnom titule danej žaloby, nakoľko podľa ustanovenia § 80b O.s.p. pri žalobách o splnenie povinnosti je nutné, aby išlo o povinnosť, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Súd z predložených dôkazov nezistil, že by k takémuto konaniu zo strany odporcu došlo, najmä nie po právoplatnosti predbežného opatrenia, ktoré nariadil Okresný súd vo Zvolene v konaní sp. zn. 17C/442/2015-113 zo dňa 14.01.2016, právoplatné 08.02.2016 predbežné opatrenie, ktorým G.. F. nariadil aj zdržanie sa výkonu práva a povinnosti predsedu a člena SŽK akejkoľvek dispozície s finančnými prostriedkami navrhovateľa ako v hotovosti tak aj uloženými na bankových účtoch. Z uvedeného je zrejmé, že vo vzťahu k odporcovi G.. F. nie je oprávnený konať. Akýkoľvek úkon voči odporcovi ako banke vedúcej účty pre navrhovateľa vykonaným G.. F. je absolútne neplatný, nakoľko nerešpektuje rozhodnutie súdu a teda má vadu, ktorú nie je možné konvalidovať. Na základe uvedeného súd skúmal, či došlo k úkonu G.. F. vo vzťahu k odporcovi ohľadne disponovania účtami navrhovateľa aj po vydaní uvedeného predbežného opatrenia a dospel k zisteniu, že komunikácia s odporcom ohľadne konania G.. F. bola len v čase pred vydaním predbežného opatrenia. Z tohto súd usúdil, že nie je osvedčená naliehavosť zásahu a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Z predložených dôkazov je osvedčené, že G.. F. konal u odporcu 19.11.2015, a listami z 24.11.2015 a 18.12.2015 samotný odporca vyzval G.. F. na doplnenie dokladov. Od nariadenia vyššie uvedeného predbežného opatrenia nebolo osvedčené, že by bol vykonaný úkon G.. F. vo vzťahu k odporcovi, ktorý, by konal proti záujmom navrhovateľa. Navrhované predbežné opatrenie sleduje úpravu pomerov do vydanie rozhodnutia vo veci samej, preto sledoval naplnenie obsahu Uznesenia Vrchného súdu v Prahe, zo dňa 29. apríla 1996, sp. zn. 3 Cmo 734/95 je uvedené cit: „Predbežné opatrenie svojimi účinkami ovplyvňuje budúce konanie účastníkov sporu, chráni pred konaním ktoré hrozí, alebo trvá a to v čase jeho vydania.“ Má za to, že konanie nemôže mať účinky do budúca, a to z dôvodu existencie právoplatného rozhodnutia predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom v Žiline.

Súd skúmal, či vzťahy medzi účastníkmi sú takého charakteru, že potrebujú zásah zo strany súdu. Zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov konania (nie s konečnou platnosťou), pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada, ako aj tomu, voči ktorému predbežné opatrenie smeruje. Ide pritom o dočasné opatrenie, ktorého trvanie je obmedzené a ktoré môže byť na návrh zrušené. Predbežným opatrením nie je prejedikovaný konečný výsledok sporu, ale ide o prostriedok, ktorým sa zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam. Vyžaduje sa, aby navrhovateľ osvedčil súdu základné skutočnosti, teda sám nárok a osvedčil aj pravdepodobnosť ohrozenia výkonu rozhodnutia. Súd uvedené skutočnosti je povinný zvážiť v rámci konania a rozhodnúť, pričom nevykonáva dokazovanie ani výsluch účastníkov. Vychádza zo skutočností, preukázaných alebo osvedčených navrhovateľom. Osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Je potrebné iba osvedčiť - ak všetky okolnosti prípadu sa javia súdu ako nanajvyš pravdepodobné, preukazujúce opodstatnenosť predbežného opatrenia. Podstatným znakom predbežných opatrení je ich provizórnosť, dočasnosť potreby procesnej ochrany či úpravy pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej. Takéto dočasné rozhodnutie môže navyše slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Ako uvádza konštantná judikatúra R 35/97 s. 270: „Jedným z predpokladov pre vyhoviecie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je jeho primeranosť a priama súvislosť s vytýkaným zásahom do práv navrhovateľa.“ Parameter primeranosti v danom konaní súd vyhodnotil ako nedostatočný s poukazom na obsah predbežného opatrenia, ktoré zasahuje nad primeranú mieru do výkonu ústavného práva - výkon podnikateľskej činnosti odporcu. V tomto smere je nutné zohľadniť povinnosť súdu poskytnúť ochranu nielen navrhovateľovi ale aj odporcovi, ktorý môže byť obmedzovaný iba do takej miery, aby predbežné opatrenie nemalo zo následok reálne znemožnenie ochrany jeho oprávnených záujmov, respektíve by ho vystavilo neprimeranému obmedzovaniu svojej činnosti alebo vzťahu ku klientom a vystavilo by ho riziku v súvislosti v výkone podnikateľskej činnosti založenej aj na dobrom mene.

Po preskúmaní navrhovateľom predložených podkladov, súd dospel k záveru, že navrhovateľ podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia prípustnosť a opodstatnenosť nariadenia predbežného opatrenia neosvedčil. V konaní neosvedčil účel predbežného opatrenia hrozbu porušenia práv a potrebu ochrany týchto práv. Žiadnym relevantným spôsobom neosvedčil, že odporca urobil faktický alebo právny úkon, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako konanie s cieľom poškodiť navrhovateľa, súd dodáva,

že po vydaní predbežného opatrenia obmedzujúceho činnosť G.. F.. Súd má za to, že uvedeným predbežným opatrením je daná dostatočná ochrana záujmov navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi. Súd má za to, že v danom skutkovom stave konanie odporcu nepredstavuje stav, ktorému je potrebné poskytnúť právnu ochranu formou vydania predbežného opatrenia.

Na základe zisteného skutkového a právneho stavu v zmysle vyššie uvedených ustanovení právnych predpisov súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 O.s.p., teda nárok na úhradu trov konania vznikol úspešnému odporcovi, ktorému však trovy konania nevznikli. Preto súd rozhodol, že žiadnemu z účastníkov náhradu konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované, musí byť predložené s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, inak budú vyhotovené kópie odvolania a jeho príloh na trovy účastníka podávajúceho odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.